

Vyrovnanie sa s bolesťou

Akoby si kameň jedla

Matej Balogh

Pred necelými 33 rokmi sa odohrala v Bosne a Hercegovine vojna, ktorá priniesla spolu na oboch stranách vyše 90-tisíc obetí. Kniha „Akoby si kameň jedla“ opisuje rôzne príbehy, no prináša jednu ústrednú tému. Bolesť. Snahu ľudí vyrovnať sa s touto bolesťou. Všetci rozprávajú príbeh hľadajúc upokojenie. Ja som sa rozhodol témy a myšlienky tejto knihy spracovať do digitálnej umeleckej formy- postera. Moja práca ma dve časti. Ako podklad som použil upravenú fotku davu ľudí z protestov zo Sarajeva počas vojny.

Prvá, naľavo, vyjadruje život Bosniakov v roku 1992 keď sa začala vojna. Výrazné farby na čiernom podklade symbolizujú holé, no chaotické a silné emócie, ktoré vtedy ľudia prežívali. Symbolizujú krv, ktorá bola preliata. Použitý font je inšpirovaný z 90-tych rokov. Písmená sú vytvorené z úplného tvaru do ktorého je vyrezaný kruh. Diery po guľkách. Diery v srdiach ľudí, ktorí stratili blízkych. Vysvetlenie môže byť rôzne. Samotné písmena sa až skoro strácajú v tom celom chaose emócií. Niektoré farebné škvrny sú obalené v bielej farbe. Vyjadrujú snahu ľudí zabaliť, skryť to, čo cítia. Myslia si že to funguje, no my shora stále vidíme farby vnútri- bolesť, ktorú pociťujú.

Druhá časť, napravo, symbolizuje príbehy týchto ľudí dnes. Sú čiernobiele. Silné emócie sa počas rokov vytratili. Škvryny sú už celé biele, zafarbené. Už nepociťujú tú bolesť tak živo ako predtým. Stále tam však je. Nikam neodišla. Poznačila životy týchto ľudí navždy. Žlté čiary vodorovne vyjadrujú akokeby takú časovú os. Vidíme ako jednotlivé príbehy a posolstvá prechádzajú až dodnes.

Dôležitá je myšlienka toho, čo urobili títo ľudia so svojimi svedectvami. Zdieľali ich. To im umožnilo zobrať farebné škvrny a urobiť z nich biele. Realita je rovnaká pred 33 rokmi aj dnes, tak ako sú obe strany mojej práce skoro identické. Posolstvo, ktoré však zanechávajú je iné. Musíme sa naučiť zobrať staré rany a naučiť sa s nimi žiť, aby sme kráčali v živote ďalej.